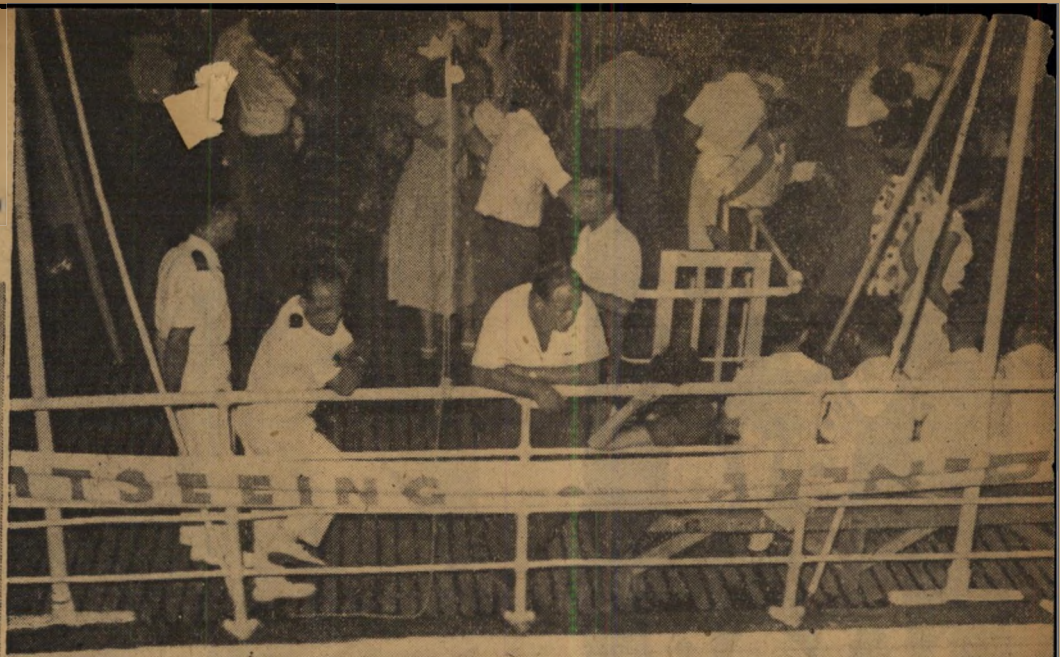

ריקודי

ריקוד על הסיפון. למטה, נחים כמה מאנשי הצוות של האניה אחר העבודה. על הסיפון העליון, רוקדים הנוסעים והקצינים לצלילי תזמורת שהובאה במיוחד ללוחות את המטיילים.

אתה להם חוץ-לארץ כעיריה מעל גבי גלויות דואר צבעוניות.

"איפה החמור?" על החוף, חיכו לנוסעים כמה פקידים קפריסאים. אחד מהם הספיק ללמוד את המלה "ישר", הצביע ביכוון לשורת אוטובוסים שעמדו מול הכנס. רחבת הנמל אחת המרכזיות של העיר, דמתה יותר לחצר גדולה, שוקקת חיים.

האוטובוסים הירוקים, ירושה מן הימים ש"הגרי פורד עוד היה בחור צעיר, לא עוררו, תחילתה, אימון רב. הישראלים, הרגילים למכוניות ענק אדירות, לעגו ליצורים הטרומפיהסטוריים.

"איפה החמור שצריך לסחוב את כל העסק?" שאל אחד מהם. אולם ברגע שזו מזו הרחבה חדלי ההתלוצצות יות. המכוניות דהרו ברחובות העיר כאילו הן

נים, כבר הצטופפו הנוסעים בחרטום האנייה, חיפשו סימן של האי. פתאום נשמעה הקריאה: **"הנה, שם, משמאל: חוץ-לארץ!"**

באור האפור של עלות השחר נראה קו מטושטש על האופק. הוא התקרב במהירות, לבש צורה של מיפרץ רחב. האנייה האיטה את מהירותה, העוגן הכבד הורד, תוך רעש שרשרות. ממול השחרצה רצועה של בתים צהבהבים, בעלי גגות רעפים אדומים: לימסול, עיר נמל קטנה, בקצה הדרומי של קפריסין.

לאורחי ישראל, שרבים מהם לא יצאו את הארץ משר שנים רבות ואשר בהלת הנסיעות השתלטה עליהם משך השנים האחרונות, היתה זו חוייה לראות את המדים הבריטיים של אנשי הנמל, שיצאו לאניה בסירת מנוע. חוץ מזה נר

שינה בקומה ב. לנוסעי המחלקה הראשונה ניתנו תאים של ארבע מיטות יותר — אך האוכל היה אחד וכל חלקי האניה היו פתוחים לנוסעי כל המחלקות. אס כי הכריח אותן להתרומם כל פעם שרצו לשוחח. משמאל: חליפין בכפר

הלינה. אלה שמצאו כי חם מדי בתאים העלו מזרונים וסדינים אל הסיפון, ישנו להנאתם תחת כיפת השמים.

ההפלגה. בתא ההגה, עומד רב-חובל האניה, קפטן שאגני, ליד ההגה, שעה שהגנבה עוזבת את נמל האם חיפה.

הייה. תוך זמן קצר עלו 350 הנוסעים, ללא כל בדיקת אזהרה פורמליות מיוחדות, להפתעת כולם, — אל האנייה.